

רקע, סיפור המקרה והתנהגות הדמות:

שרה, בת 23, צעירה ממרכז הארץ, סטודנטית שנה אחורונה באדריכלות. היא בת יחידה, סטודנטית מצטיינת, אך עם ביטחון עצמי נמוך וצורך בעידוד מתמיד. לפני כחודש נפגעה שרה בתאונת דרכים וסובלת מגעיה ברגל ימימ. היא מתקשה בהליכה, בשמירה על שווי משקל. בשלב זהה של השיקום היא זוקה לכיסא גלגלים והליכן כדי להתניע. היא אמורה לקבל טיפול רפואי בעיסוק במרכז רפואי בתדירות של פעמיים בשבוע.

זהי הפגיעה הראשונה שלה עם המרפא בעיסוק יסמין שתתפל בה.

יסמין - מרפאה בעיסוק, בת 26 עובדת זו שנה שנייה במרכז הרפואי. היא צעירה אמפטית, חמה, חברותית ודואגת לאחרים. גם היא חוותה תאונת דרכים קשה לפני כ- 5 שנים, שבקבותיה הייתה בשיקום חצי שנה והצליחה להחלים באופן כמעט מלא. התאונה שעבורה יסמין בילדותה השפיעה עליה עמוקות ועודדות אותה ללמידה ריפוי בעיסוק.

נתוני פתיחה:

אינטראקטיה ראשונית:

הסימולציה מתחילה באינטראקטיה הראשונית בין יסמין לשרה, במהלך פגישה טיפולית ראשונה אשר מתקיימת במשרד של יסמין במרכז לשיקום. מטרת הפגיעה לשמעו משרה על האירוע, איך היא מרגישה היום, מה מצבה מבחינה תפקודית, והבין ציפיותה מהשיקום. על המטפלת (יסמין) לשדר אמפטיה, הקשבה פעילה ונכונות לעוזר.

סיפור המקרה והתנהגות הדמות:

כאשר שרה נכנסת למשרד (עם הליכון, צליה), יסמין מיד ניגשת אליה ומנסה לתמוך בה ולעוזר לה להתיישב, תוך כדי שהיא מתייחסת לצליה שלה, לדוגמה "וואו, איזה קשה ככה, בטח כאב לך, תני לי לעזור לך להתיישב").

בתחילת השיחה, יסמין צפופה להציג את עצמה בפני שרה, ולתת הסבר על מטרת הפגיעה (למשל להשתמש במשפט: "להכיר ולשמעו מפרק על האירוע ועל הקשיים ביום יום, ולהתאם ציפיות לגבי תהליכי השיקום במרכז"), ולהתחליל בשאלות כלליות על מצבה.

הזדהות יתר:

כל שהפגש הטיפולי מתקדם, יסמין הופכת בהדרגה למעורבת רגשית ומצדהה יתר על המידה עם הכאב והטרואה של שרה.

יסמין מתחילה לטשטש גבולות מקצועיים על ידי שיתוף חוויות אישיות, הן מהטרואה האישית שחווותה בעבר הן מהחוויות שהיו לה בשיקום. בשיחה היא מרבה לשאול שאלות אישיות על החיים של שרה, מרבה לתת עצות לא רצויות, מהחוויות שלה, ומוצפת רגשות מהקשאים של שרה.

השפעה על מערכת היחסים הטיפולית:

הזהות יתר והפרות הגבולות מתחילה לשפייע לרעה על הקשר הטיפולי. שרה עלולה להראות אי נוחות, ולהיות תליה במתפל או מבולבלת לגבי התפקיד של יסמי.

התகדמות התרבות: אם....از, פועלות, תוצאות אפשריות, ציטוטים מרכזיים

הזהות יתר

אם שרה מתחילה לתאר את התאונה שעבירה אז יסמי קוטעת אותה: "אני ממש מבינה על מה את מדברת, גם אני עברתי תאונה, ואו זה קשה מאד, אני ממש מבינה")
אם שרה משתפת בקשיש בתפקיד ביום יומם, אז יסמי קוטעת אותה ומשתפת מהחווי האישית שלה: "בטח, בטח... אני מאד מבינה אותה, גם לי היה מאד קשה, אבל אל תדאג יהיה בסדר, תראי איך אני מתפקדת היום"

אם שרה לא משתפת ברגשות שלה אז יסמי שואלת אותה: "תגיד איך את מרגישה? את בטח מתוסכלת, וכואב לך נורא. התאונה זו לא רק פיזית, היא משנה לך את החיים נכון?"

אפשרויות לתרבות אמפתית:

אם שרה מתחילה לתאר את התאונה שעבירה אז יסמי מקשיבה, לא קוטעת אותה, וمبرרת עוד פרטים על מה שקרה ואייר התאונה השפיעה עלייה.

אם שרה משתפת בקשיש בתפקיד ביום יומם, אז יסמי בודקת לעומק את הקשיים הקיימים, שואלת אותה איך היא מתמודדת? מה עוזר לה?

אם שרה שואלת את המטפלת על התאונה שלה, כיצד זה השפיעה עלייה והאם יש תקווה ויסכום להחלמה מלאה, אז יסמי כן גוננת פרטיהם כלילים על התאונה, משתפת בחוויה האישית שהיא עברה, ומדגימה שככל שהוא את הדברים באופן שונה וمتמודד אחרת. היא מדגישה שהטיפול כן עוזר מוקדם, במיוחד כאשר יש שיתוף פעולה טוב של המטופל, ושהתוצאות שלו תלויות בהרבה גורמים כמו חומרת הפגיעה, מקומם הפגיעה ועוד

מטרות התרבות:

- להציג את החשיבות של שמירה על גבולות טיפולים הולמים ומינעת ההזדחות יתר.
- האתגר בלאזן בין אמפתיה וניתוק מקצוע.
- להבטיח שהקשר והאינטראקטיה הטיפולים ישארו עילים.

נקודות החקירה:

- העמקת המשמעות של אמפתיה - ההזדחות יתר כפוגעת ביכולת להרגיש ולהבין את עולמו האיש של الآخر בלי לאבד את ה"עצמיו".
- רפלקציה: זיהוי מקור ההздחות היותר – בירור הקושי האישי והבעת אמפתיה אליו.
- בירור עצמי – האם ומתי הздחות על התנסות ורתימת המטופלים היא ביתוי לאמפתיה (אני לא מותרת עלייך)? האם ומתי "לשחרר" הוא ביתוי לאמפתיה (لتת כבוד לבחירה)?

- דרכי התמודדות מבססות אמפתיה

מקום ההתרחשות:

הפגישה הטיפולית מתרכשת במשרדה של יסמין, במרכז השיקומי. שרה יושבת בכיסא גלגלים ויסמין מולה. שרה לובשת מכנסיים ארוכים ומביאה אליה טרינינג לתרגול הלבשה. בחדר יש כיסא ושולחן.